

ROK AKADEMICKI 2015-2016
Kierunek: Wiedza o Teatrze
Studia I stopnia
Seminarium licencjackie+moduł performatyczny

II ROK STUDIÓW:

III semestr:

L.p.	Nazwa modułu kształcenia	Rodzaj zajęć dydaktycznych ¹	O/F ²	Forma zaliczenia ³	Liczba godzin	Punkty ECTS
1.	Przemiany i zwroty w kulturze współczesnej mgr Konrad Wojnowski	ćwiczenia	F	zaliczenie na ocenę	30	3
2.	Przedstawienia kulturowe dr Ewa Bal	ćwiczenia	F	zaliczenie na ocenę	30	3

Łączna liczba godzin modułu: 60

Łączna liczba punktów ECTS: 6

IV semestr:

L.p.	Nazwa modułu kształcenia	Rodzaj zajęć dydaktycznych	O/F	Forma zaliczenia	Liczba godzin	Punkty ECTS
1.	Przemiany i zwroty w kulturze mgr Konrad Wojnowski	ćwiczenia	O	egzamin ustny	30	5
2.	Performanse i performatywność dr Łucja Iwanczewska	ćwiczenia	O	zaliczenie na ocenę	30	3

Łączna liczba godzin: 60

Łączna liczba punktów ECTS: 8

III ROK STUDIÓW:

V semestr:

L.p.	Nazwa modułu kształcenia	Rodzaj zajęć dydaktycznych	O/F	Forma zaliczenia	Liczba godzin	Punkty ECTS
1.	Seminarium licencjackie dr Wanda Świątkowska	seminarium	O	zaliczenie na ocenę	30	10
2.	Strategie performatyczne kultury popularnej mgr Konrad Wojnowski	ćwiczenia	O	zaliczenie na ocenę, egzamin po II semestrze	30	3

¹ wykład/ćwiczenia/konwersatorium/seminarium/laboratoria/warsztat

² O = przedmiot obowiązkowy do zaliczenia danego semestru/roku studiów, F = przedmiot fakultatywny (do wyboru)

³ egzamin ustny/egzamin testowy/zaliczenie na ocenę/prezentacja rezultatów projektu

3.	Modele badań performatycznych mgr Justyna Stasiowska	ćwiczenia	0	zaliczenie na ocenę	30	3
-----------	---	-----------	---	---------------------	----	---

Łączna liczba godzin: 30 + 60

Łączna liczba punktów ECTS: 10 + 6

VI semestr:

L.p.	Nazwa modułu kształcenia	Rodzaj zajęć dydaktycznych	O/F	Forma zaliczenia	Liczba godzin	Punkty ECTS
1.	Seminarium licencjackie dr Wanda Świątkowska	seminarium	O	Egzamin i obrona pracy licencjackiej	30	14
2.	Strategie performatyczne kultury popularnej mgr Konrad Wojnowski	ćwiczenia	O	zaliczenie na ocenę, egzamin ustny lub pisemny	30	5
3.	Wprowadzenie do dramaturgii doświadczenia mgr Mateusz Chaberski	ćwiczenia	O	zaliczenie na ocenę	30	3

Łączna liczba godzin: 30 + 60

Łączna liczba punktów ECTS: 14 + 8

Łączna liczba godzin zajęć w ramach seminarium licencjackiego i modułu na dwóch latach studiów: 60 + 240 godzin (24 + 28 punktów ECTS)

I. SYLABUSY ZAJĘĆ W RAMACH MODUŁU PERFORMATYCZNEGO NA II ROKU

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Przemiany i zwroty w kulturze współczesnej
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	orientacja w podstawowych przemianach i zwrotach w kulturze II połowy XX wieku i najnowszej, znajomość najważniejszych teorii i metodologii humanistycznych tego czasu oraz wykształcenie umiejętności odniesienia koncepcji teoretycznych do konkretnych zjawisk z pola sztuki i życia społecznego
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultatywny
Rok studiów	II rok I poziomu studiów
Semestr	zimowy+letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	mgr Konrad Wojnowski
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	j.w.
Sposób realizacji	ćwiczenia w całości realizowane w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	zainteresowanie kulturą współczesną i sztuką najnowszą, wstępna orientacja w tym obszarze humanistyki, znajomość języka angielskiego w stopniu umożliwiającym lekturę tekstów naukowych
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	60 godzin ćwiczeń w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	8 punktów ETCS
Bilans punktów ECTS	3 punkty ETCS: zaliczenie na ocenę semestru zimowego 3 punkty ETCS: zaliczenie na ocenę semestru letniego 2 punkty ETCS: egzamin ustny

Stosowane metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, medialne prezentacje materiałów do analiz
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	uczestnicy kursu mają obowiązek aktywnego uczestnictwa w zajęciach, a także przygotowania konspektu oraz zaprezentowania zdolności aplikowania zdobytej wiedzy podczas egzaminu ustnego
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	<p>Semestr zimowy: studenci otrzymują zaliczenie na ocenę na podstawie stopnia ich przygotowywania się do zajęć, obecności i aktywnego udziału w dyskusjach</p> <p>Semestr letni: warunkiem zaliczenia na ocenę jest przedstawienie do 30 maja 2016 roku i zaakceptowanie przez prowadzącego planu rozumowego wystąpienia podczas egzaminu ustnego</p> <p>Zasady przeprowadzenia egzaminu: studenci przedstawiają 20-25-minutowa wypowiedź na temat wybranego w konsultacji z prowadzącym zwrotu w kulturze współczesnej, ilustrowaną analizą konkretnych zjawisk artystycznych i performansów kulturowych</p>
Treści modułu kształcenia	<p>W czasie 60 godzin zajęć zostaną zrealizowane następujące bloki tematyczne:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Kultura masowa w dobie industrializacji – Szkoła Frankfurcka (Marcuse, Adorno, Benjamin) 2. Narodziny kontrkultury i popkultury (Debord, Godard, Schechner, Warhol) 3. Postmodernizm (Baudrillard, Lyotard, Foucault) 4. Zwrot afektywny w kulturze (Deleuze, Massumi) 5. Feminizm i queer – od transgresji po afirmację (Butler, Haraway, Halberstam) 6. Nowe media masowe – od telewizji po Internet 3.0 (McLuhan, Kittler, Flusser, Virilio, Fuller) 7. Sztuka, nauka i filozofia – paradygmat posthumanistyczny
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	<ol style="list-style-type: none"> 1. Walter Benjamin, <i>Dzieło sztuki w dobie reprodukcji technicznej</i>, [w:] <i>Twórca jako wytwórca</i>, tłum. Robert Reszke, Wydawnictwo KR 2011. Herbert Marcuse, <i>Człowiek jednowymiarowy</i>, tłum. Stanisław Konopacki, PWN 1991. 2. Guy Debord, <i>Spoleczeństwo spektaklu</i>, tłum. Mateusz Kwaterko, PIW 2006. Thierry de Deuve, <i>Andy Warhol, or The Machine Perfected</i>, tłum. Rosalind Krauss, "October" 1989 vol. 48. Paweł Mościcki, <i>Godard. Pasaże</i>, Wydawnictwo ha!art 2010. Richard Schechner, <i>Performatyka. Wstęp</i>, tłum. Tomasz

	<p>Kubikowski, Instytut im. Jerzego Grotowskiego 2006.</p> <p>3. Jean Baudrillard, <i>Symulakry i symulacje</i>, tłum. Sławomir Królak, Wydawnictwo Sic! 2005. Michel Foucault, <i>Archeologia wiedzy</i>, tłum. Andrzej Siemek, PIW 1977. Francois Lyotard, <i>Kondycja ponowoczesna</i>, tłum. Małgorzata Kowalska, Jacek Migasiński, Aletheia 1997.</p> <p>4. Gilles Deleuze, Felix Guattari, <i>A Thousand Plateaus</i>, tłum. Brian Massumi, Bloomsbury 2013. Brian Massumi, <i>Parables for the Virtual: Movement, Affect, Sensation</i>, Duke University Press 2002. Simon Reynolds, <i>Energy Flash: A Journey Through Rave Music and Dance Culture</i>, Picador 1998.</p> <p>5.</p> <p>Judith Butler, <i>Uwikłani w pleć</i>, tłum. Agata Czarnacka, Instytut Wydawniczy Książka i Prasa 2011. Judith Halberstam, <i>Gaga Feminism: Sex, Gender, and the End of Normal</i>, Beacon Press 2013. Donna Haraway, <i>Simians, Cyborgs, and Women: The Reinvention of Nature</i>, Routledge 1990.</p> <p>6. Vilem Flusser, <i>Ku filozofii fotografii</i>, tłum. Jacek Maniecki, Aletheia 2015. Matthew Fuller, Andrew Goffey, <i>Evil Media</i>, The MIT Press 2012. Marshall McLuhan, <i>Zrozumieć media. Przedłużenia człowieka</i>, tłum. Natalia Szczucka, Wydawnictwa Naukowo-Techniczne 2004. Paul Virilio, <i>Wypadek pierwotny</i>, tłum. Krystyna Szeżyńska-Maćkowiak, Wyd. Sic! 2007.</p> <p>7. Monika Bakke, <i>Bio-transfiguracje. Sztuka i estetyka posthumanizmu</i>, Wydawnictwo Naukowe UAM 2012. Felix Guattari, <i>Chaosmosis</i>, tłum Paul Bains, Univ. of Washington Press 2012. Bruno Latour, <i>Splatając na nowo to, co społeczne</i>, tłum. Aleksandra Derra, Krzysztof Arbiszewski, Universitas 2010. Bruno Latour, <i>Nadzieja Pandory</i>, tłum. Krzysztof Arbiszewski i inni, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika 2013.</p>
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Przedstawienia kulturowe
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Student powinien nauczyć się podstawowych definicji przedstawień kulturowych, umieć odróżnić je od innych terminów, takich jak na przykład przedstawienie artystyczne czy teatralne. Ponadto powinien zapoznać się z wybranymi metodologiami analiz przedstawień kulturowych i umieć je wykorzystać w praktyce.
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultatywny
Rok studiów	II rok studiów I stopnia
Semestr	zimowy
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr Ewa Bal
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	j. w.
Sposób realizacji	ćwiczenia w całości realizowane w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	ogólna wiedza o kulturze
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	30 godzin ćwiczeń
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	3 punkty ETCS
Bilans punktów ECTS	2 punkty ETCS: aktywny udział w zajęciach 1 punkt ETCS: złożenie konspektu prezentacji
Stosowane metody dydaktyczne	prezentacja z komentarzem, analiza tekstu, praca w grupach, praca indywidualna, dyskusja
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	Warunki zaliczenia ćwiczeń na ocenę: - obecność na zajęciach i aktywny w nich udział - przygotowanie krótkiej prezentacji

<p>Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu</p>	<p>Obecność i aktywność na zajęciach. Przygotowanie i prezentacja w ich trakcie analizy wybranego przedstawienia kulturowego, uzgodnionego z prowadzącym.</p>
<p>Treści modułu kształcenia</p>	<p>Podczas zajęć zastanowimy się nad definicjami przedstawień kulturowych J. J. MacAlona i Milona Singera, zestawiając je ze używanymi w teatrologii pojęciami przedstawienia artystycznego i teatralnego (Erika Fischer-Lichte) jako przedmiotem zainteresowań badawczych performatyki.</p> <p>Następnie przyjrzymy się różnicom między tymi przedstawieniami kulturowymi, których granice wytyczają konwencje, zrytualizowane formy zachowań (konceptcje Richarda Schechnera, Victora Turnera), a takim przejawami praktyk codziennych czy tożsamości, które za przedstawienia kulturowe można uznać, wyodrębniając je dzięki odpowiednio dobranej metodologii (Ervin Goffman, Michel de Certeau, Judith Butler).</p> <p>Na koniec zastanowimy się nad konstytutywnym i subwersywnym oddziaływaniem przedstawień kulturowych i możliwościami ich analizy.</p>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<p>Literatura podstawowa:</p> <p>Michel de Certeau, <i>Wynaleźć codzienność. Sztuki działania</i>, tłum. Katarzyna Thiel-Jańczuk, WUJ 2008.</p> <p>Michel de Certeau, Luce Giard, Pierre Mayol, <i>Wynaleźć codzienność 2. Mieszkać, gotować</i>, WUJ 2011.</p> <p>Marvin Carlson, <i>Performans</i>, tłum. Edyta Kubikowska, Wydawnictwo Naukowe PWN, 2007.</p> <p>Erving Goffman, <i>Człowiek w teatrze życia codziennego</i>, KR 2000.</p> <p>Erika Fischer-Lichte, <i>Teatr i teatrologia. Podstawowe pytania</i>, tłum. Mateusz Borowski, Małgorzata Sugiera, Wrocław 2012.</p> <p><i>Antropologia widowisk. Zagadnienia i wybór tekstów</i>, opr. zespół pod kier. L. Kolankiewicza, Warszawa 2005.</p> <p><i>Rytuał, dramat, święto, spektakl. Wstęp do teorii widowiska kulturowego</i>, red. J. J. MacAlon, Warszawa 2009.</p> <p>Diana Tylor, <i>Archiwum i repertuar: performanse i performatywność. PerFOREwhat studies?</i>, tłum. Mateusz Borowski, Małgorzata Sugiera, „Didaskalia” 2014, nr 120.</p> <p>Judith Butler, <i>Uwikłani w pleć</i>, Wydawnictwo Krytyki Politycznej, Warszawa 2008.</p>
<p>Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki</p>	<p>nie dotyczy</p>

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Performanse i performatywność
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Celem zajęć jest zapoznanie studentów z podstawowymi aspektami współczesnych performansów kulturowych, a także nauczenie ich rozpoznawania strategii performatywnych w najnowszej kulturze, sztuce, literaturze i praktykach społecznych.
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultatywny
Rok studiów	II rok studiów I stopnia
Semestr	letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr Łucja Iwanczewska
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	j. w.
Sposób realizacji	ćwiczenia w całości realizowane w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	ogólna wiedza o kulturze współczesnej na poziomie szkoły średniej
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	30 godzin ćwiczeń w trybie dwie godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	3 punkty ETCS
Bilans punktów ECTS	2 punkty ETCS – obecność i aktywny udział w zajęciach 1 punkt ETCS – prezentacja na zaliczenie na ocenę
Stosowane metody dydaktyczne	ćwiczenia, regularne cotygodniowe konsultacje dla studentów.
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	sprawdzanie obecności i stopnia przygotowania się studentów do zajęć w formie aktywnego uczestnictwa w dyskusjach na temat zagadnień omawianych na zajęciach
Forma i warunki zaliczenia modułu,	przygotowywanie się do zajęć i posiadanie na zajęciach

<p>w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu</p>	<p>omawianych tekstów; obecność na zajęciach i aktywny w nich udział; przygotowanie krótkich samodzielnych prezentacji na wybrane tematy zaproponowane przez prowadzącego, które stanowią podstawę do zaliczenia zajęć na ocenę</p>
<p>Treści modułu kształcenia</p>	<p>W ramach zajęć zostaną przeprowadzone analizy szerokiej gamy zjawisk społecznych oraz kulturowych, do których wprowadzeniem będzie lektura oraz krytyczna dyskusja tekstów poświęconych teorii performansu oraz najnowszej kultury.</p> <p>Analizy wykorzystujące kategorie wypracowane przez performatykę obejmują zjawiska społeczne z zakresu kultury, polityki, nauki, życia społecznego i rodzinnego, praktykę czytania i pisanie performatywnego, strategie zmysłowego i materialnego ustanawiania i porządkowania historii i rzeczywistości społecznej, a także przegląd miejsc i instytucji wytwarzających performatywne reguły bycia. Źródłem analiz omawianych zagadnień będą dokumenty historyczne, materialne przedmioty, dzieła sztuki, teksty literackie, a także obszar przedstawię medialnych. Wybrane do dyskusji kwestie będą analizowane w pierwszym rzędzie pod kątem ich zdolności do ustanawiania nowego porządku oraz burzenia starego. Rozpoznane w ten sposób zjawiska staną się następnie przedmiotem głębszej analizy w celu rekonstrukcji ich genealogii oraz rozpoznania zasad ich funkcjonowania w ramach szerszych ujęć tychże zagadnień sformułowanych przez kulturoznawcze opracowania teoretyczne oraz opisowe.</p>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<p>Literatura podstawowa:</p> <p>Guy Debord, <i>Spoleczeństwo spektaklu</i>, tłum. Mateusz Kwaterko, słowo/obraz terytoria 1998.</p> <p>Michel Foucault, <i>Porządek dyskursu</i>, tłum. Michał Kozłowski, słowo/obraz, terytoria 2002.</p> <p>Richard Schechner, <i>Performatyka. Wstęp</i>, tłum. Tomasz Kubikowski, Ośrodek Badań Twórczości Jerzego Grotowskiego i Poszukiwań Teatralno-Kulturowych 2006 (wybrane rozdziały).</p> <p>Victor Turner, <i>Gry społeczne, pola i metafory. Symboliczne działania w społeczeństwie</i>, tłum. Wojciech Usakiewicz, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego 2005.</p> <p>Literatura uzupełniająca:</p> <p><i>Archiwum jako projekt. Polityka i poetyka (foto)archiwum</i>, red. K. Pijarski, Warszawa 2011.</p> <p>Mieke Bal, <i>Wędrujące pojęcia w naukach humanistycznych</i>, Warszawa 2012.</p> <p>Michel Foucault, <i>Archeologia wiedzy</i>, tłum. Andrzej Siemek, Wydawnictwo De Agostini Polska 2002.</p> <p>Erving Goffman, <i>Instytucje totalne. O pacjentach szpitali</i></p>

	<p><i>psychiatrycznych i mieszkańcach innych instytucji totalnych</i>, tłum. Olena Waśkiewicz, Jacek Łaszczyński, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne 2011.</p> <p>Paweł Leszkowicz, <i>Helen Chadwick. Ikonografia podmiotowości</i>, Kraków 2001.</p> <p>Anna Krajewska, <i>Dramatyczna teoria literatury. Zarys problematyki</i>, Wydawnictwo Naukowe UAM 2009.</p> <p>Tomasz Kubikowski, <i>Reguła Nibelunga. Teatr w świetle nowych badań świadomości</i>, Warszawa 2007.</p> <p>Jon McKenzie, <i>Performuj albo... Od dyscypliny do performansu</i>, tłum. Tomasz Kubikowski, Kraków 2011.</p> <p><i>Performatyka reprezentacji</i>, red. K. Czerska, J. Jopek, A. Sieróń, Kraków 2013.</p> <p><i>Projekt performans. Współczesne metodologie teatrologiczne i ich granice poznawcze</i>, red. Ł. Grabuś, A. Marek, G. Stępiak, Kraków 2012.</p> <p>Jacek Wachowski, <i>Performans</i>, słowo/obraz terytoria 2011.</p> <p>Tomasz Kitliński, <i>Dream? Democracy! A Philosophy of Horror, Hope & Hospitality in Art & Action</i>, Poznań 2014.</p>
--	--

**II. SYLABUSY SEMINARIUM LICENCJACKIEGO I ZAJĘĆ W RAMACH
MODUŁU PERFORMATYCZNEGO NA ROKU III**

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Seminarium licencjackie „Od intertekstu do remiksu – praktyki zapożyczeń w kulturze współczesnej”
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Umiejętność analizy i interpretacji wybranych zjawisk i problemów, identyfikowania wartych podjęcia problemów badawczych oraz znajdowania odpowiedniej metodologii, a także dobierania odpowiedniej literatury fachowej oraz planowania, komponowania i pisanie samodzielnej pracy naukowej
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	III rok studiów I stopnia
Semestr	zimowy+letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr Wanda Świątkowska
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	j.w.
Sposób realizacji	Seminarium w całości realizowane w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów. W I semestrze zajmiemy się zaproponowanymi przez prowadzącego zagadnieniami, omawiając teksty teoretyczne, przykłady i możliwe do zastosowania metodologie. Drugi semestr będzie w całości poświęcony omawianiu projektów licencjackich uczestników seminarium.
Wymagania wstępne i dodatkowe	zaliczenie modułu performatycznego na II roku studiów I stopnia
Rodzaj i liczba godzin zajęć	60 godzin seminarium w trybie dwóch godzin tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	20 punktów ETCS
Bilans punktów ECTS	10 punktów ETCS: zaliczenie na ocenę semestru zimowego 10 punktów ETCS: zaliczenie na ocenę semestru letniego i złożenie pracy licencjackiej
Stosowane metody dydaktyczne	praca seminaryjna łącząca zajęcia typu analitycznego (krytyczne czytanie tekstów) z dyskusjami oraz prezentacją

	projektów samodzielnie przygotowanych przez uczestników
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	Warunki zaliczenia seminarium: <ul style="list-style-type: none"> - przygotowywanie się do zajęć i posiadanie na zajęciach omawianych tekstów; - obecność na zajęciach i aktywny w nich udział; - złożenie pracy licencjackiej.
Forma i warunki zaliczenia modułu	Warunkiem zaliczenia semestru zimowego jest wybór tematu pracy licencjackiej (w porozumieniu z prowadzącym) oraz przedstawienie jej planu rozumowego i bibliografii; warunkiem dopuszczenia do egzaminu licencjackiego jest zaliczenie na ocenę semestru letniego oraz złożenie i przyjęcie przez prowadzącego seminarium pracy licencjackiej.
Treści modułu kształcenia	„Remikstura” to nazwa konkursu na remiks literacki, lecz chciałabym to określenie pożyczyć na potrzeby seminarium, gdyż jego źródłowość wyznacza najważniejsze tropy myślenia o kulturze współczesnej, której podstawą jest miksowanie i remiksowanie, recykling i zapożyczanie, pasożytnictwo i twórcze kradzieże. Teksty kultury biorą udział w niekończącym się procesie recyklingu – przetwarzają istniejące wzorce i same stają się źródłem dla kolejnych remiksów. Mechanizmy tych zapożyczeń prześledzimy na kilku polach: tekstu, filmu, teatru, sztuk wizualnych, muzyki i praktyk społecznych. Przyjrzymy się pojęciom: collage, assemblage, bricolage, mash-up, remix, sample. Zobaczymy, jakimi drogami przebiegają migracje form i tematów oraz jakie metodologie można zastosować do tropienia tych wędrówek. Zajęcia będą obejmowały następujące bloki problematyczne: <ol style="list-style-type: none"> 1) fikcja kreacji <i>ex nihilo</i> – koncepcje intertekstualności (M. Bachtin, J. Kristeva, G. Genette, R. Nycz); 2) intersemiotyczność a intermedialność; 3) collage, assemblage w sztukach plastycznych (W. Hasior, S. Paradzanow, V. Muniz); 4) remiks w filmie (P. Greenaway, Q. Tarantino); 5) remiks w teatrze (J. Klata, R. Rychcik, K. Garbaczewski, komuna//warszawa); 6) mash-up muzyczny; 7) śladami zjawisk, performatywność powtórzenia i przetworzenia.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	Literatura podstawowa: Jonathan Culler, <i>Presupozycje i intertekstualność</i> , tłum. K. Rosner, „Pamiętnik Literacki” 1980, z. 3, s. 297-312. Josette Féral, <i>Odpadki i zagadki: od Mony Lisy do Rambo</i> , tłum. M. Borowski, M. Sugiera, „Didaskalia” 2010, nr 95, s. 36-41. Gerard Genette, <i>Palimpsesty. Literatura drugiego stopnia</i> , tłum. A. Milecki, [w:] <i>Współczesna teoria badań literackich</i>

za granicą. *Antologia*, red. H. Markiewicz, t. 4, cz. 2, Kraków 1992.

Michał Głowiński, *O intertekstualności*, „Pamiętnik Literacki” 1986, z. 4, s. 75-100.

Intersemiotyczność: literatura wobec innych sztuk (i odwrotnie), red. S. Balbus, A. Hejmej, J. Niedźwiedź, Kraków 2004.

Marek Krajewski, *Śmieci w sztuce. Sztuka jako śmieć*, „Zeszyty Artystyczne” 2004, nr 13.

Katarzyna Majewska, *Intertekstualność w filmie – odmiany i egzemplifikacje*, „Studia Filmoznawcze” 1998, z. 19, s. 77-93.

Ryszard Nycz, *Intertekstualność i jej zakresy: teksty, gatunki, światy*, [w:] tegoż, *Tekstowy świat. Poststrukturalizm a wiedza o literaturze*, Kraków 2000, s. 59-82.

Remiks: teorie i praktyki, red. M. Gulik, P. Kaucz, L. Onak, Kraków 2011.

Re//mix. Performans i dokumentacja, red. D. Sajewska, T. Plata, Warszawa 2014.

Literatura uzupełniająca:

Chris Barker, *Wejście postmodernizmu*, [w:] tegoż, *Studia kulturowe: teoria i praktyka*, tłum. A. Sadza, Kraków 2005, s. 212-246.

Harold Bloom, *Lęk przed wpływem. Teoria poezji*, tłum. W. Kalaga, [w:] *Współczesna teoria badań literackich za granicą. Antologia*, red. H. Markiewicz, t. 4, cz. 2, Kraków 1992.

Mateusz Borowski, Małgorzata Sugiera, *Recykling spojrzeń*, „Didaskalia” 2010, nr 95, s. 42-47.

Jonathan Culler, *Teoria śmieci*, przeł. Blanka Brzozowska, „Kultura Współczesna” 2007, nr 4, s. 6-22.

Julia Kristeva, *Słowo, dialog i powieść*, tłum. W. Grajewski, [w:] *Bachtin. Dialog – język – literatura*, red. E. Czaplejewicz, E. Kasperski, Warszawa 1983.

Lawrence Lessig, *Remiks. Aby sztuka i biznes rozkwitły w hybrydowej gospodarce*, tłum. R. Próchniak, Warszawa 2009.

Henryk Markiewicz, *Odmiany intertekstualności*, [w:] tenże, *Literaturoznawstwo i jego sąsiedztwa*, Warszawa 1989.

Agnieszka Ogonowska, *Międzyprzestrzenie dyskursu: intertekstualność i intermedialność. Analiza zjawisk w kontekście wybranych tekstów audiowizualnych, literackich i literaturoznawczych*, „Przegląd Humanistyczny” 2006, nr 2, s. 15-28.

Pogranicza audiowizualności. Parateksty kina, telewizji i nowych mediów, red. A. Gwóźdź, Kraków 2010;

Agata Sitko, *Rzeczy (nie)oczywiste: kilka uwag o sztuce przedmiotów znalezionych*, „Kultura Współczesna” 2007 nr 4, s. 63-75.

Piotr Zmyślony, *Literatura jako podstawa tworzenia produktu*

	<i>turystycznego</i> , „Problemy Turystyki” 2001, nr 1-2, s. 21-32.
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Strategie performatyczne kultury popularnej
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	orientacja w najważniejszych sposobach konceptualizowania kultury popularnej; zdolność krytycznej analizy strategii i taktyk podejmowanych przez jej uczestników; analiza relacji między wybranymi mediami oraz gatunkami w kontekście zjawisk intertekstualności, intermedialności oraz recyklingu
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Rok studiów	I rok studiów I stopnia
Semestr	zimowy+letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	mgr Konrad Wojnowski
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	j.w.
Sposób realizacji	60 godzin konwersatorium w trybie 2 godziny co tydzień
Wymagania wstępne i dodatkowe	Dobra orientacja w funkcjonowaniu kultury popularnej oraz mediów masowych (telewizja, Internet), znajomość języka angielskiego pozwalająca na lekturę tekstów o charakterze teoretyczno-filozoficznym
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	60 godzin
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	8 punktów ETCS
Bilans punktów ECTS	3 punkty ETCS: zaliczenie na ocenę semestru zimowego 3 punkty ETCS: zaliczenie na ocenę semestru letniego 2 punkty ETCS: egzamin pisemny
Stosowane metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, medialne prezentacje materiałów do analiz,

	praca w grupach, przygotowywanie krótkich prezentacji
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	obecność i aktywność na zajęciach, prace na zaliczenie każdego z semestrów
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	<p>Zaliczenie semestru zimowego odbywa się na podstawie aktywnej obecności oraz przedstawionej do 15 stycznia 2015 roku recenzji (3-4 strony znormalizowanego maszynopisu) z wybranego w konsultacji z prowadzącym ćwiczenia artykułu naukowego</p> <p>Podstawą zaliczenia semestru letniego jest przedstawienie do 31 maja 2015 roku planu rozumowego (2-3 strony znormalizowanego maszynopisu) przygotowywanej na egzamin pracy pisemnej oraz aktywna postawa podczas zajęć</p> <p>Egzamin pisemny ma formę przedstawionej do oceny do 15 czerwca 2015 roku pracy (max. 12 stron znormalizowanego maszynopisu), przedstawiającej analizę i interpretację dwóch utworów z różnych gatunków (mediów) kultury popularnej, które podejmują podobny temat oraz nie były szczegółowo omawiane podczas zajęć</p>
Treści modułu kształcenia	<p>Semestr zimowy: Studenci zapoznają się z najważniejszymi koncepcjami kultury popularnej oraz zostaną wprowadzeni w problematykę umasowienia kultury, jej ideologicznego zaangażowania, wpływu nowych mediów na jej kształt, kulturowego „konsumeryzmu” oraz aktywności/pasywności uczestnika współczesnej kultury. Na tym tle pojawią się nowsze koncepcje ukazujące wewnętrzną dialogiczność kultury popularnej, które uzupełni jako dodatkowa perspektywa zjawisko wytwarzania stanu zagrożenia przez kulturę popularną.</p> <p>Semestr letni: W tym semestrze podejmiemy się szczegółowych rozważań na ostatni z podanych wyżej tematów i przyjrzymy się dokładnie różnego rodzaju przedstawieniom cywilizacyjnej apokalipsy, dramatyzacjom konfliktów między swoim a obcym, filmowym obrazom katastrof itd. Zajęcia będą miały charakter warsztatowy i będą opierać się na pracy studentów w grupach.</p>
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	<p>Literatura podstawowa:</p> <p>Luis Althusser, <i>Ideologie i ideologiczne aparaty państwa</i>, http://www.nowakrytyka.pl/spip.php?article374</p> <p>Michel de Certeau, <i>Wynaleźć codzienność. Sztuki działania</i>, tłum. Katarzyna Thiel-Jańczuk, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego 2008.</p>

	<p><i>Cultural Theory and Popular Culture. A Reader</i>, red. John Storey, Univ. of Georgia Press 1998 (wybrane fragmenty klasycznych opracowań np. Stuarta Halla i Raymonda Williama).</p> <p>Umberto Eco, <i>Superman w kulturze masowej</i>, tłum. Joanna Ugniewska, Znak 2008.</p> <p>John Fiske, <i>Zrozumieć kulturę popularną</i>, tłum. Katarzyna Sawicka, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego 2010.</p> <p>Frederic Jameson, <i>Archeologie przyszłości. Pragnienie zwane utopią i inne fantazje naukowe</i>, tłum. Maciej Płaza, Małgorzata Frankiewicz, Andrzej Misk, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego 2011.</p> <p>Jacques Ranciere, <i>Estetyka jako polityka</i>, tłum. Julian Kutyla i Paweł Mościcki, Wydawnictwo Krytyki Politycznej 2007.</p> <p>Susan Sontag, <i>Katastrofa w wyobrażeniu</i>, [w:] także, <i>Przeciw interpretacji i inne eseje</i>, Karakter 2012.</p> <p>John Storey, <i>Cultural Theory and Popular Culture. An Introduction</i>, wyd. V, Pearson Longman 2013.</p> <p>Dominic Strinati, <i>Wprowadzenie do kultury popularnej</i>, tłum. Wojciech J. Burszta, Zys i S-ka 2011.</p> <p>Slavoj Žižek, <i>Przekleństwo fantazji</i>, tłum. Adam Chmielewski, Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego 2001.</p> <p>Slavoj Žižek, <i>Od tragedii do farsy</i>, tłum. Maciej Kropiwnicki, Wydawnictwo Krytyki Politycznej 2011.</p>
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	nie dotyczy

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Modele badań performatycznych
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	zajęcia mają przygotowywać uczestników do samodzielnej analizy wybranych mediatyzowanych zjawisk kulturowych w perspektywie performatywnej przy wykorzystaniu modeli badań przedstawionych podczas zajęć
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultatywny
Rok studiów	III rok studiów I stopnia
Semestr	zimowy
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	mgr Justyna Stasiowska
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	dr Mateusz Borowski
Sposób realizacji	zajęcia dydaktyczne wymagają bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	brak
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	30 godzin ćwiczeń w trybie 2 godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	3 punkty ECTS
Bilans punktów ECTS	1 punkt ECTS: aktywny udział w zajęciach 2 punkty ECTS: zaliczenie semestru na ocenę
Stosowane metody dydaktyczne	zajęcia konwersatoryjne oraz ćwiczenia w stosowaniu przedstawionych metod badań performatycznych
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych	ocena przygotowania do zajęć w oparciu o udział w

przez studentów	dyskusjach
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	<p>zaliczenie na ocenę ma dwie formy, do wyboru przez studenta:</p> <p>1) praca (objętość 5-8 stron znormalizowanego maszynopisu) poświęcona zagadnieniu wyboru metodologii badań określonego zagadnienia. Temat pracy należy wcześniej ustalić z prowadzącą i złożyć do 30 stycznia 2016 roku</p> <p>2) wypowiedź ustna poświęcona podobnemu zagadnieniu, również w ustaleniu z prowadzącą zajęcia</p>
Treści modułu kształcenia	<p>Zajęcia skupią się analizie wybranych modeli badań i właściwych im metod pozyskiwania informacji. Jak wskazuje Bruno Latour, informacja stanowi proces dostosowywania danej materialności do określonej formie, umożliwiającej jej prezentację. Ważna w tym kontekście jest figura badacza, który „odkrywa” nowe zjawiska i umożliwia lepsze poznanie rzeczywistości, funkcjonując jako obiektywny obserwator. Paradygmat obiektywności badań naukowych został poddany krytycznej rewizji na polu fizyki kwantowej już w 1934 roku poprzez eksperyment myślowy, który funkcjonuje pod nazwą „Kot Schrödingera”. W innych dziedzinach badań podobny ruch podważający obiektywność badacza pojawił się w latach 60-tych wraz z propozycjami krytycznej analizy metod produkcji wiedzy. Skupiając się na figurze badacza w różnych przedstawieniach kulturowych i działaniach artystycznych przyjrzymy się temu, jak informacja zostaje wytworzona i przedstawiona.</p>
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	<p>James Beniger, <i>The Control Revolution: Technological and Economic Origins of the Information Society</i>, Harvard University Press 1986.</p> <p>Mateusz Borowski, Małgorzata Sugiera, <i>Porządkować czy Problematyzować?</i>, „Didaskalia” 2011, nr 101.</p> <p>Pierre Bourdieu, <i>Specyfika dziedziny naukowej i społeczne warunki rozwoju wiedzy</i>, [w:] <i>Kryzys i schizma. Antyścjentystyczne tendencje w socjologii współczesnej</i>, t. 2, red. Edmund Mokrzycki, PIW 1984.</p> <p><i>From Energy to Information: Representation in Science and Technology, Art and Literature</i>, red. Bruce Clarke, Linda Dalrymple Henderson, Stanford University Press 2002.</p> <p>Bruno Latour, <i>Wizualizacja i poznanie: zrysowywanie rzeczy razem</i>, tłum. M. Frąckowiak, A. Derra, „Avant. Pismo Awangardy Filozoficzno-Naukowej” 2012.</p> <p>Bruno Latour, <i>An Inquiry into Modes of Existence: An Anthropology of the Moderns</i>, tłum. Catherine Porter, Harvard</p>

	<p>2013, Harvard University Press.</p> <p>Bruno Latour, <i>Splatając na nowo to, co społeczne. Wprowadzenie do teorii aktora-sieci</i>, tłum. K. Abriszewski, A. Derra, Wydawnictwo Universitas 2010.</p> <p>James Loxley, <i>Performatywność i teoria performansu</i>, „Didaskalia” 2011, nr 101.</p> <p>Ellen Johanne Røed, <i>Skyvelære</i>, Bergen Academy of Art and Design 2014.</p>
<p>Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki</p>	<p>nie dotyczy</p>

Nazwa Wydziału	Wydział Polonistyki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Katedra Performatyki
Nazwa modułu kształcenia	Wprowadzenie do dramaturgii doświadczenia
Kod modułu	
Język kształcenia	polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	celem zajęć jest zapoznanie studentów z kategorią doświadczenia w badaniach współczesnej humanistyki oraz przekazanie wiedzy, jak doświadczenie w praktyce wpływa na zmiany społeczno-kulturowe w przestrzeni indywidualnej i zbiorowej
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultatywny
Rok studiów	III rok studiów I stopnia
Semestr	letni
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	mgr Mateusz Chaberski
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	dr Mateusz Borowski
Sposób realizacji	moduł w całości realizowany w postaci zajęć dydaktycznych, wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów
Wymagania wstępne i dodatkowe	ogólna wiedza o kulturze współczesnej na poziomie licencjatu
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	30 godzin ćwiczeń w trybie 2 godziny tygodniowo
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	3 punkty ETCS
Bilans punktów ECTS	1 punkt ETCS: aktywność na zajęciach 2 punkty ETCS: prezentacja w trakcie zajęć
Stosowane metody dydaktyczne	ćwiczenia i konwersatoria, analiza tekstów i innych przedstawień kulturowych
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	sprawdzanie obecności i stopnia przygotowania studentów do zajęć
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Warunki zaliczenia na ocenę: obecność na zajęciach i aktywny w nich udział oraz przygotowanie samodzielnej bądź grupowej (max. 2 osoby) prezentacji na temat uzgodniony z prowadzącym zajęcia lub pracy pisemnej, będąca analizą jednego, wybranego przez studenta zjawiska kulturowego pod kątem jego doświadczeniowego charakteru
Treści modułu kształcenia	Zajęcia będą miały charakter warsztatowy. W trakcie semestru

	<p>postaramy się określić performatywne aspekty doświadczenia i dramaturgii doświadczenia jako zjawisk funkcjonujących na przecięciu wielu dyskursów współczesnej humanistyki. Zastanowimy się również nad taką metodą interpretacji dzieł literackich, filmowych, teatralnych, jak również zjawisk współczesnej kultury cyfrowej czy wydarzeń życia społecznego, która pozwoli uwzględnić ich doświadczeniowy charakter.</p> <p>Zajęcia będą obejmowały siedem bloków tematycznych:</p> <p>I. Doświadczenie – przedmiot, kategoria czy perspektywa współczesnych badań humanistycznych? (R. D. Abrahams, R. Nycz, G. Deleuze i F. Guattari)</p> <p>II. Dramaturgie doświadczenia po przełomie performatywnym (R. Schechner, E. Barba, M. de Marinis, A. Boal)</p> <p>III. Przemiany paradygmatu przestrzeni w XX wieku a kwestia doświadczenia (M. Foucault, E. Soja)</p> <p>IV. Od widza do (syn)estetyka, czyli o doświadczeniu odbiorcy-uczestnika współczesnej kultury (J. Crary, S. Bennett, J. Machon)</p> <p>V. Doświadczenie w laboratorium sztuk performatywnych (B. Latour, Ch. Salter, A. Jelewska)</p> <p>VI. Zapisy/ślady/rekonstrukcje doświadczenia w performatywnym archiwum (R. Schneider, D. Taylor)</p> <p>VII. Uczestnictwo w wydarzeniu artystycznym jako doświadczenie (N. Bourriaud, C. Bishop, J. Ranciere)</p>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<p>Literatura podstawowa:</p> <p><i>Antropologia doświadczenia</i>, red. V. W. Turner, E. M. Bruner, tłum. E. Klekot, A. Szurek, Kraków 2011.</p> <p>N. Bourriaud, <i>Estetyka relacyjna</i>, tłum. Łukasz Białkowski, Kraków 2012.</p> <p>J. Crary, <i>Zawieszenia percepcji. Uwaga spektakl i kultura nowoczesna</i>, Warszawa 2009.</p> <p>G. Deleuze, F. Guattari, <i>Co to jest filozofia?</i>, tłum. P. Pieniążek, Gdańsk 2000.</p> <p>A. Jelewska, <i>Sensorium. Eseje o sztuce i technologii</i>, Poznań 2012.</p> <p>B. Latour, <i>Nadzieja Pandory. Eseje o rzeczywistości w studiach nad nauką</i>, Toruń 2013.</p> <p>J. Machon, <i>(Syn)aesthetics. Redefining Visceral Performance</i>, London 2011.</p> <p>Ch. Salter, <i>Alien Agency: Experimental Encounters with Art in the Making</i>, Cambridge 2015.</p> <p>R. Schneider, <i>Performing Remains. Art and War in Times of Theatrical Reenactment</i>, Abingdon/New York 2011.</p> <p>D. Taylor, <i>Archiwum i repertuar: performanse i performatywność. PerFORwhat studies</i>, tłum. M. Borowski, M. Sugiera, „Didaskalia” 2014, nr 120.</p>
<p>Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki</p>	<p>nie dotyczy</p>